

Sami Bekmez

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

18.5.2007

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Altıgen

güneş kızılığını gösterdi
biten gecede.
ağaç kovuğundaki arılar
uyandı bir tamam
sıraya girdi işçisi,
alıp bir önceki günün
keşifçisinden
gideceği çiçek tarlalarını
bellediler hemen.
gürtüsüz vızıldayarak
uçtular oldukları yerden,
çiçeklerin en güzelleri
onlara polonlerini sunarken
yüksünmeden denklediler
yüklerini durmadan.
uzakları yakın edip inişe geçerlerken
kanatlarındaki zerafeti kıskandı
ipekler o an.
En güzel şekilli altıgen peteklere
Yüklerini boca ederlerken,
hepsi dahada mutluydu o an

Günlerin günleri, ayların ayları
koyaladığı bir zaman
polen yükleri ile indiler
her zamanki kovuklarına hemen
ama..
karşılaman eşek arıları teslim aldı onları
ne koloni kalmıştı nede anaç arı
ne için uğraş verdiklerini
anlayamadılar bunca zaman.
sonrasında yeniden
güneş kızılığını gösterdi
biten gecede,
ağaç kovuğundaki arılar
uyandı bir tamam.

Sami Bekmez

Anlayamadım (Sabiha Rana için)

ne Nazım'ı unuttum
ne de Hayyam'ı..
birinin yıldızlara olan ilmini
ve teraziye bulan bilimini,
diğerinin
Bursa kalesinde yatışını,
yurdundan uzak sürgünlerde kalışını
unutamadım da
seni düşümde onların arasına
nasıl kattım, anlayamadım.

Hayyam'ın yobaza kızgınlığını
ve şaraplara olan aşkını,
şimdiki dünyanın
çok önünden gidişini,
Nazımın kadınları ve
Ferahe için yazdığı mektupları,
Unutamadım da
Seni düşümde onların arasına
nasıl kattım, anlayamadım.

önce vatanından,sonra da
yoldaşlıktan
doğruları düşündü
diye kovulan Nazım'ı,
küskün olduğu dünyaya
dizeleri ile ermişliğini gösteren
Sarayın, "vezir ol" çağrısını eliyle iten
Hayyam'ı unutamadım da
seni düşümde onların arasına
nasıl kattım, anlayamadım.

Sami Bekmez

Bir Özür Borcum Var Sana

Yaşamın ağırlığı mı densizliğim
Serzeştlüğüm mi edepsizliğim
Uzaklara mı idi arsızlığım
Bir özür borcum var sana

Yok mu saydı güzelliğini düşüm
Uzay'a mı düştü bir an benliğim
Yüreğini nasıl da sıktı dilim
Bir özür borcum var sana

Hayvana bile şefkat veren elim
Uçan kuşlara yarenlik eden sözüm
Perde mi indi de göremedim kalbin
Bir özür borcum var sana

Bilirim yıkılan zor yapılır
Kapasa da,yamalık hep sırttır
Zehmeri'den yaza geç varılır
Bir özür borcum var sana

Sami Bekmez

Bu Gün

Geceleri hayallerimde,
gündüzlerimin
seraplarında
O ansızın
Uzaklardan gelen
satır,satır
yazıların

Sanki
her biri büyülü
mısra idi
içinde
kendimi bulduğum
Çocuk
benliğim ile baktığım
yıldızlar da gördüğüm
güzelliğın.

Kimileri şiir yazar
ama bilmem
kaç kişi
benim gibi
şiiri yaşar.

Gözlerin geldi
bir an usuma
mavi,
yeşil,
üzüm karası
gözlerin

Saçların kızıl,
saçların sapsarı
saçların siyahın
güzel tonları.

Ya
teninin güzelliği,
kızıl derilileri
kiskandıran,
zencileri
özendiren.

Ay dedeye
Salıncaklar
kurardım
geceleri,
gülümseyerek
sallardı.

Sevda

türkülerinin
en yanıkları idi
o salıncakta
söylediğim
İsterdim ki
yaşam olan yerlerdeki
yüreklere
rüzgar
olup ulaşsın
Hem de
gönüllerdeki
sevgi ateşinin
en güzellerini
yaksın diye.

Nadide

bir gece idi
çağlayan
sesinin
kavak hisirtisine
karıştığı.

Hani

Yıldızları
kesip, kesip
uçurtmalar
yapacaktık gözlerinde
Karanlıklar
altında kaldım
dağdan
kayalar
üstüme
ansızın geldiğinde

Şimdi

bir giysi
gibi çıkartıp
askıya
takabilecek miyim dersin
o geceyi.

Sami Bekmez

Gecelerden Bir Gece

Gecelerden bir gece,
koparak gitmek istiyor yüreğim
Bu gece ardına bakmadan.
Ay ışığı yada zifir karanlık
kaybolup uçmak istiyor evrende içim.
En kıymetli olanı alacağım gidişimde,
türkü güfteleri,şiir mısraları gibi
gözlerini.
Giyitlerim yerine sevgin sarmalayacak açlığını,
fisiltıların doyurup kapatacak.

Sonsuz olur da sınırları olmaz ya uzayın,
Sevgimin sınırları olmayan senle
Kuş misali
gümrüksüz kapılardan süzülürken
En büyük hazinem senle çıkacağım.
Her adımım bir fersah, nefeslerim roket,
Yittikçe yalan yalınış dünyadan
Ve gittiklerimce yaklaşırken gerçekliğine
Benliğim senle kenetlenecek her seferde.

Sami Bekmez

Mısralarımı Çalmayacaktın...

Duy şimdi,
çümbüş telleri
ağlıyor.
Lal oldu
İçimdeki
en güzel tınılar,
ve
sonsuzluğun
sesi yankılanıyor.
Giderken içimdeki
mısraları çalmayacaktın.

Binlerce parça
edip yüreğimi
kerelerce
acıtsaydın
içimi.
Siyahlara
boyasaydın
gözüm fer'ini
Giderken içimdeki
mısraları çalmayacaktın

Şah damarımdan
çağlayan
göze'lerimi,
tenimden
liğme,liğme
koparıp etimi,
derin
uçurumlara atıp
yankı,yankı
sesimi.
Giderken içimdeki
mısraları çalmayacaktın

Kaç yüz
vagona
yükledinde hepsini,
trende içtiğin
kadehlerce mey'lerini
toz pembelere
koşar sandın
kendini
Giderken içimdeki
mısraları çalmayacaktın

Yıldızların

gündüz
çokluğunca mutlu,
doğmayan
güneşlerin
sendemi coşkusu
bayramsız
olsun senelerin, huzurlu
Giderken içimdeki
mısraları çalmayacaktın

Sami Bekmez

Öyle Gördüm Seni Ben

Seher'de güne umut veren güneş
Kar'ın düştüğü bağda çıkacak sürgün
Ve anne karnındaki cenin
Hislerde bilinir ya,
Öyle gördüm seni ben

Çiseleyen yağmur tanesinde
Çakan şimşeklerin parıltısında
Beyazında, karasında bulutların
Gökkuşağında yeni bir renk belledim de
Öyle gördüm seni ben

Kurumuş toprakların kavuştuğu suda
Fışkı, fışkı patlayan tohumlarda
Uçuçböceğinin kanadında
Arıların erişilmez muntazamlığında
Öyle gördüm seni ben

Denizine kavuşan ırmaklarda
Yön gösteren fener yansımalarında
Dalgaların kah sakın, kah hırcın vuruşunda
Deryalardaki inci ışıltsında
Öyle gördüm seni ben

Sami Bekmez

Rüzgar Atlı

Rüzgar at'ına binip,
Fırtına'lardan geçer,
Yağmurlarda yıkanıp
Güneş'le beslenirdin.

Bulutlarda oturur,
Yıldızlarla raks ederdin.
Gökkuşağında çayını demler,
Ay Nine'den masallar dinlerdin.

Koptuğu yerden top, top çoğalan ciğ'larda,
Ve bendini yıkan, sellerin engeli olduğunda.
Hava'ya, su' ya, toprağa düşen cemre'de,
Karıncanın su içtiği yerde olurdun çoğunca.

Tavşan kadar ürkek, panter gibi yırtıcı,
Serçe kuş'larınca mülteciydin bazen' de.
Temmuz ayında buz rengi ellerin,
Yeşilin tüm sevecen tonları giyit'lerindi.

Orman'ların gizemli sessizliğince örtülü,
Gök'ten düşen şimşeklerce gürültülü.
Seher vakti, bir çiçek dalında ciğ tanesi,
Kurumuş çöllerin hasretince yağmur'dun.

Rüzgar at'ına binip,
Fırtına'lardan geçer,
Yağmurlarda yıkanıp

Sami Bekmez

Sevgi Sicili

Sevgili:

Yaşam bazen namludaki barut kokusu,çoğu kez anlamsız bunalımların ömür törpüsü. Koşmanın karşılığı zenginliğin,acımasız galibiyetlerin egomuzdaki iktidarı.Meziyetlerimizin meth edilişi, piskolojimizin tatmini.Yalnız doğuşumuzun hep kendi benzerini arayışı.

Sevgili bulmak,sevgili olmak kolay ve sevgilim demek en kolay olanı,zor ise sevgide olmak ve sevgide saklamak nadiren bulunanı.Hayat acımasız ve ağır,ne zaman çocuktuk ne zaman sorumluluk alıp büyüdük anlamak ne zor.

Ne çıktığımız en yüksek kürsüler,ne ışıltılı elbiseler vede kolunda gezdiğimiz yakışıklı erkek,güzel kadınlardır bize yaşam değeri katanlar.Onlar noksan yanımızın aynaları,onlar basitliğimizin raftaki metaları.

Sevgili:

Yaşamı hissetmek kırlarda yalnız başına doğayla bütünleşip solumak değilmi en temiz havayı.Yaşadığın yılların sayısı değilki nefes aldığın,çoluk çocuğu yedirip erdirip murat görüp göz kapayıp göçmekte gelmiyorki bu dünyada var olduğun anlamına.

İster bir çocuğun,isterse ergin halimizin, yaşama pençe vurup ondan minnacıkta olsa,avuç içi kadar kopardıklarımız olsa gerek yaşamak ve adına mutluluk diyerek bir türlü bulamadığımız..

Sevgili:

Düşünki,bakkaldan çaldığı çikolatayı,sessizce sakın ve kimsesiz yerde bitmesin ne olur diye yiyen yaramaz çocuğu.Onlarca yıl geçsede unuturmu dersin o anı,ve yaşamdan pençelediği minnacık çikolatayı.

Ve şimdi işte ben seni,içimdeki tüm sana olan sevgimle mutluluk hırsızlığına çağırıyorum.varmısın haydi yüreğinle söyle, varmısın benimle hırsızlık sicili almaya,söyle varmısın...Sevgimdesin Sevgili.

Sami Bekmez

Sevgilerin Adamıyız

Fersahlarca uzağı,her dem
yüreklerde taze tutan.
Kelebek yaşamınca değil,
dinazor ömürlü
sevgilerin adamıyız biz.

Tankı,topu,tüfeği nede ablukası,
jandarmanın polisin,
ayaklarımızı vurduğu pranganın.
Eriyip yok olacağı
sevgilerin adamıyız biz.

Arkadaşlığı,dostluğu,aşkı
sevda potasında yoğuran.
paylaşımı esas kılan.
Evrensel kalacak, sonsuz
sevgilerin adamıyız biz.

Aldığımız bir öpücüğü,
rüzgâr dan kıskanıp,
gönül kasamızda gizli
gözlerimizdeki güneşle besleyen
Sevgilerin adamıyız biz.

İçimden içine,binlerce çiçek,
tüm benliğimle giderken,
iyiki doğdun,iyiki varsın.
Sağlığın,umudun yitmesin.Unutma...
Sevgilerin adamıyız biz.

Sami Bekmez

Sevişen Diller

umudun türküsünü yakalım bu gece
bir notası ulu çınar,
diğerinde yakamozlar.
ellerimiz gezinsin bal peteğinde
ben bemol sen diez....
mızrapsız çalınsın telli sazlar,
parmaklarımız olmadan versin
en güzel tınlarını kemanlar.

umudun türküsünü yakalım bu gece
iki dörtlük darbuka ritminde.
telleri olmayan
viyolonsel eşliğinde
bir atın nal sesleri
en güzel müzik gelirken bize
dilli kavalın hüznü denizinde,
aslan kükremesindeki güvenle
konserler verelim seyircisiz biz bize

umudun türküsünü yakalım bu gece
ağlamış çocuk hüznüyle.
kuş kanadındaki çırpınışın armonisi ile
yangınların çitirtisi, rüzgarın hışırtısı
ve akar şuyun debisi ile
yanık çığırın türküleri
dillerimiz bu gece
vücutsuz sevişmelerin sabahında,
utangaç gülümseyelim biz bize.

Sami Bekmez

Su ve Yangın

Ahmet on yedisinde,
harman yeri cehennem;
her saniye büyüyen alevler
ve kalabalık seyirde insanlar.
Urgan ipi sarıp beline
dalar yalım aleve,
kurtarır traktörü.
Su sıkar nice sonra
geride kalan saman küllerine
geç gelen itfaiye.
Bir yangınla başlayıp
ve yetişen suyla
devam ederim hayale ben de.

Kara Fatma, sert gelin
umutlarla göç edilmiş
kasaba şartları
acımasız izler
bırakıyor çok derin.
Bir kız, üç oğlan,
Baba Celal inşaatlarda,
yaz çalışıp kış geldiğinde
kıt kanaat bir geçim.
İstek çıktı Celale
Gel çalış Fransa ülkesinde.
Gitmeli dedi,
Git dedi Kara Fatma.
Senede on beş gün gelirdi
Başında fötr şapkası ve
portakal renkli takımıyla.
Yangını hafiflerdi kadınının.
Seneler hızla geçti,
ortanca oğlan da
babasıyla gitti.
Dönmeli dedi adam,
Gelmelisin dedi
Kara Fatma.
Bir gece bekarların
kaldığı yurttta
şakayla başladı,
tek kurşunla bitti.
Celal vuruldu.
Umutla gitti tabutla geldi.
Bir yangınla başlayıp
ve yetişen suyla
devam ederim hayale ben de.

Tren vagonu gibi

sıraladılar kerpiç
dört göz odayı yan yana,
söğüt fidanları diktiler sonra;
dört kız, bir oğlan,
anaları Mihri,
babaları Mustafa.
Kadın alımlı
kadının gözleri sürmeli,
şalvar ve kara örtme giyitli;
yine de belli olurdu
vücudunun diriliği.
Baha sıırım gibi,
uzun bacaklı ve
kara yağız delikanlı.
Düştü kadının üstüne,
korktu kadın beğense de...
Uzak dur dedi benden,
alıcı kuş gibi
döndü durdu
peşi sıra oğlan.
Gecelerden kimsenin
olmadığı bir gece
kadın aldı aşığını eve.
Duramadı oğlan
gitti geldi zevk gecelerinde.
Gören oldu,
duyan oldu dile geldi.
Ne alımlı kadın
ne de kara yağız oğlan
hissetmese de.
Bastı gecenin
en koyu karanlığında kocası,
kaçtı oğlan.
Kovuldu kadın yuvadan.
Sağ olan ananın
çocuklarında hüznün ve
kırılmış boyun,
yetim kaldı
bebeleri o zaman.
Bir yangınla başlayıp
ve yetişen suyla
devam ederim hayale ben de.

Sami Bekmez

Şehrinden güzel kıza

Yazları ayrı,güzleri ayrı,
sen aşık olunacak şehrin kızı.
Kordonboyu,Karşıyaka,
selam dursun sana.

Yücelerinde duman eksilmez senin.
Yüksek dağlara nazire yapan yüreğin,
kazdağları kokan nefesin.
Körfezin incisince bakar gözlerin.

Cihanda yaşayan tüm,
dilsiz canlıya anlattın kendini,
duyup, görüp bilemeyen seni
yitik ruhlu ademdir kendileri.

Smyrna kadar asil
Agora meyhanesince,tarihsel,
menderes çayınca bereketli,
Yıldızları kıskandıran gözlerin.

Sami Bekmez

Ters Lale

Sen olamadığım zamanların bekçisi
Yüzemediğim, nehrin tanrıçası
Sevemediğim köpeklerin korumacısı
Göremediğim kuşların kanatçısı

Sen,dokunamadığım çiğ tanelerinin parlaklığı
Duyumsayamadığım çiçeğin kokusu
Islanamadığım yağmurların taneleri
Ulaşamadığım yolların hancısı

Sen,geçemediğim köprülerin temel direği
Kana,kana içemediğim pınarların serinliği
Uçarcasına koşamadığım çimenlerin yeşili
Sekemediğim,yüce dağların haşmetisin

Sen,tipi ortasında yittiğim zamanların pusulası
Kurulan kavgada ansızın yetişen martinim
Yaralarımın merhemi,gözümün nuru
Nagazagi'de evimin yerinde yetişen çiçeksin
Sami Bekmez

Unutmadan Bekleyeceđim

Sımsıcak Şimdi heryerim,
bende ki sana sarıldım ya ansızın,
Sendeki sevgi
dağarcığı ile dolu doluyum.
Beklemek Zor Gelmiyor Bana.
Çorak yüređimde vahasın
Zemberek misali sallanan
yüređimin direği.
Yaşamımın gökkuŐađı sen
sen ne önümdede nede arkamda değil
heran yanıbaŐımda olan dostum.
Sen bendesin İşte böylesince.

Bir cigara tütüreceđim
açlığımı bastırsın diye
Yanında bir demlik çay,
gözlerin gelecek ansızın aklıma.
Cigaram bitecek
yine yenisini yakacađım,
yine uyuyamıyacağım.
Yastığa baŐımı her koyduğumda
seni saracađım ruhuma.
Teselliyi hayalinde arayacađım.
Yıllar geçse bile
seni hiç
unutmadan bekleyeceđim.

Sami Bekmez

Yıldızsız Evren

yastık taştan,
yorgan camdan,
oda duvarları tül tül buzdan.
dokundukça
akıntıya kapılıyorum
bu akşam.
önce mutlu anlar,
peşi sıra huzurlar,
burgu, burgulanıp
karadelikte kayıp, akıyorum.

çelik kasalar
ve
devasa binalar,
kibrit çöplerince incelip,
geri geri ivmelenirken;
dünya top güllesince,
mercimek tanesince
yitip kayboluyor gözümden.
burgu, burgulanıp
karadelikte kayıp, akıyorum.

ay kürenin her hali
ışık hızında.
gezegenler, et top misali;
ve
göktaşları balerinlerce.
yağmurlar kuru, kupkuru;
Rüzgar sessiz
orada eserken.
hani çocukluğum
ve sevinçlerim,
ya olmayan gençliğim..
burgu, burgulanıp
karadelikte kayıp, akıyorum.

saatte bir evren,
sabaha dek çok evren
akıp giderken,
umudun türküsü
çığlık bile atmadan,
sağa sola çarpmadan,
çocuklarım,
olmayan sevdalarım
ve
yarım yanım.
burgu, burgulanıp
karadelikte kayıp, akıyorum.

Sami Bekmez